sportul

Nr. 1088 (6522)

— SCHI —

BILANȚUL DE TOAMNĂ AL BIATLONIȘTILOR

Un bilanț de toamnă, așa am putea numi rezultatul probelor de control trecute de biatloniștii lotului național la sfîrșitul săptămînii trecute.

Două zile senine au ținut să le ofere condiții prielnice pentru lupta cu timpul și duelul cu țintele, iar biatloniștii au profitat pentru a dovedi antrenorilor și lor înșiși că eforturile cîtorva luni de pregătire nu au fost zadarnice.

În lipsa așteptatei zăpezi, probele de control s-au disputat pe uscat, constînd din alergări în teren variat, întrerupte de tragerile respective.

În prima zi s-a disputat o cursă individuală pe 10 km distanță pentru seniori (cu 4 trageri) și respectiv 8 km pentru tineret (cu 3 trageri).

Rezultatele, comparate cu cele din anii trecuți, au fost bune atît la alergare unde Gh. Cimpoia și D. Soiu i-au întrecut pe ceilalți seniori, iar V. Papuc și N. Veștea pe ceilalți tineri, cît și la tragere. Pe ținte cele mai bune rezultate le-au realizat **C. Carabela, D. Soiu, G. Vilmoș și Gh. Voicu,** asigurîndu-și cîteva bune minute în plus, hotărîtoare (ca și în cursa pe zăpadă) în definitivarea clasamentului.

Dacă întrecerea individuală **a fost interesantă, proba de ștafetă disputată a doua zi a** devenit pasionantă, așa cum este de regulă și pe zăpadă cînd forțele echipelor sînt apropiate. Ea s-a desfășurat în condițiile cursei (7,5 km **alergare cu 2 trageri**), iar **echipele au fost alcătuite pe generații, ceea ce a constituit** elementul **stimulator principal.** Prima echipă **a seniorilor, alcătuită din cei mai experimentați biatloniști, a ieșit învingătoare, dovedind încă o** dată că în **această probă** complexă și precizia **tragerii** este deosebit de **importantă.** De altfel nici la **alergarea** propriu-zisă „bătrînii" **nu s-au** prea lăsat întrecuți, **Cimpoia** cîștigînd detașat **schimbul** său, iar **Carabela și Vilmoș** menținînd distanțele. **Individual D. Soiu (în afară de** concurs), **V. Fontana și Gh. Vilmoș** au obținut **cele mai bune rezultate, dar în general diferențele la alergare au fost mici. Remarcabile ni se** par **rezultatele de la tragere** obținute **la poziția culcat de Carabela și Vilmoș** (5 ținte din 5 cartușe în 58") și mai ales cel **realizat de Soiu la** poziția în picioare (5 baloane din 5 cartușe în 40"). Ce-i **drept, ultimul a tras relaxat** nefiind **angrenat direct în** întrecere.

O mențiune și pentru echipa de tineret **(Gh. Voicu, N. Veștea, V. Papuc)** foarte bună la alergare dar care trebuie să-și îmbunătățească tragerile.

După acest**e** probe de control făcute cu toată seriozitatea și în bune condiții se poate consemna o primă concluzie: **bilanțul de toamnă al biatloniștilor este excedentar.** Intensitatea antrenamentelor, varietatea mijloacelor folosite au contribuit la ridicarea potențialului lor biologic și acum, la capătul acestei perioade importante de pregătire, ei se află într-o excelentă dispoziție de lucru. **Rămîne să vedem pe zăpadă în ce măsură noile mijloace folosite au contribuit la sporirea calităților cerute de alergarea pe schiuri; rămîne să constatăm așteptatul progres în proba de fond și constanța la trageri,** cele două condiții ale unor rezultate bune în marile competiții ale importantului sezon care îi așteaptă pe biatloniștii noștri.

ÎDEILE UNUI VETERAN

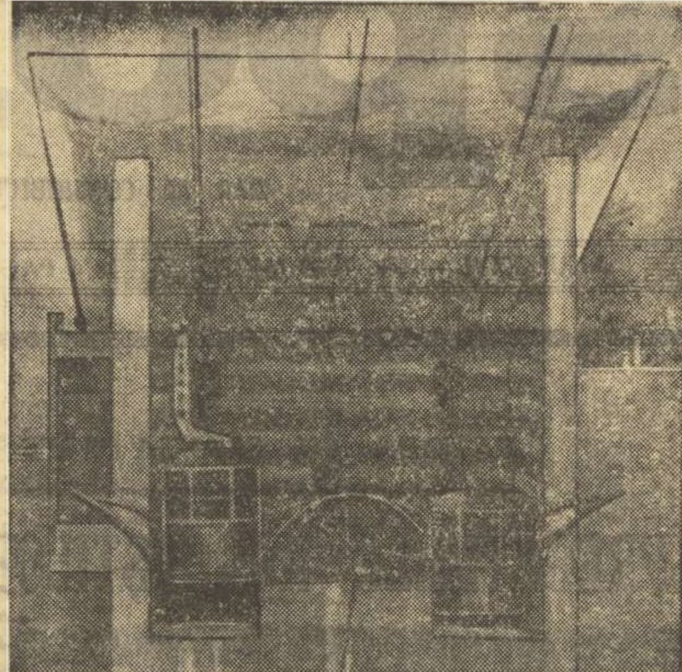
Ca și înotul, schiul este sportul tuturor vîrstelor, putînd fi practicat cu aceeași plăcere de la 3 ani pînă la adînci bătrîneți. Afirmația nu este deloc teoretică, exemplele fiind numeroase atît la noi cît și în țările nordice sau cele din jurul Alpilor. Lăsînd deoparte pe cei mici care trebuie să înceapă alunecarea pe schiuri de la 3—4 ani și din rîndurile cărora apar marii campioni, să ne oprim cîteva clipe asupra unui veteran, exemplu viu de ceea ce înseamnă o viață dedicată sportului.

De data aceasta nu vom aminti însă de Filică Pascu, sinăianul nostru, concurent în anul 1921, la primul campionat național de schi și ca arbitru în 1970, ci de un schior francez, care, pare-se, a stabilit un record.

Intr-adevăr, ALFRED COUTTET (văr cu James Couttet, campion mondial la 18 ani — 1938 — și participant la J.O. și campionatele lumii pînă în 1954), a luat parte în 1970, la vîrsta de 82 de ani, la concursul anual pe care îl organizează în Franța clubul parisian al veteranilor de schi. Pentru iarna aceasta, Alfred Couttet s-a hotărît să-și cumpere o pereche de schiuri de fond pentru competiție, convins fiind că „un adevărat schior trebuie să se intereseze totdeauna de probele nordice". *O explicație pentru această preferință a veteranului din Alpi există, fără îndoială. Căutînd-o, aflăm că Alfred Couttet a fost primul reprezentant al Franței la un concurs în străinătate, participînd în 1909 la celebrul concurs de la Holmenkollen unde, la sărituri, s-a clasat al 11-lea din trei sute de concurenți.*

Dar Alfred Couttet mai are o idee: „Dacă marii noștri campioni de astăzi la coborîre și slalom ar vrea să participe și la sărituri, ar fi imbatabili". *Este în această afirmație mai mult decît un grăunte de adevăr, probele alpine atrăgînd acum pe cei mai dotați dintre tinerii țărilor din jurul Alpilor, iar săriturile și fondul rămînînd apanajul unui eșalon secundar, redus ca număr și posibilități. Fenomenul este același și la noi, explicînd în bună măsură „sărăcia" probelor nordice.*

Iată de ce credem că ideea veteranului de la Chamonix merită a fi nu numai citită drept o curiozitate, ci analizată și urmată.

Acestei imagini a stației noului teleferic cu cabine de la Sinaia, corespondentul nostru G. Iriminoiu a adăugat cîteva cifre: 9 minute pentru a parcurge cu o cabină pentru 37 persoane, distanța de 4200 m și totodată de a urca de la Sinaia (850 m) pe muntele Furnica (2100 m), cele două puncte care vor fi unite și de o pîrtie de schi lungă de 6 km.

Foto: N. JUNCU

● **LA SFÎRȘITUL ACESTEI LUNI** (28, 29 noiembrie) F.R.S.B. va organiza un scurt curs de informare pentru arbitrii de sărituri în cadrul căruia vor fi prezentate și analizate noile prevederi regulamentare privind arbitrajul săriturilor. La acest curs urmează să fie invitați și arbitrii din Harghita și Maramureș, două zone în care săriturile pe schiuri fac progrese.

● **MĂSURAREA SĂRITURILOR** se pare că nu va mai fi făcută mult timp de arbitri înarmați cu prea cunoscutele prăjini. Japonezii care se pregătesc intens pentru J.O. '72 au pus la punct un aparat electronic care rezolvă cu precizie matematică și promptitudine sarcina măsurării. Raportul asupra eficacității acestui nou sistem de măsurare va fi luat în discuție de comitetul de sărituri al F.I.S. la congresul din 1971 care va avea loc în mai la Opatija (Iugoslavia).

● **S-A HOTĂRÎT** ca slalomul uriaș din cadrul J.O. '72 de la Sapporo să se dispute (pentru bărbați) în două manșe, dar în aceeași zi. Totodată s-a hotărît ca în locul slalomului special de calificare să se organizeze un slalom de clasificare cu patru grupe de cîte 20 concurenți, care vor primi puncte după sistemul F.I.S.

● **CRITERIUL EUROPEAN PENTRU JUNIORI** (care se va disputa în 1971 la Iahorina — Iugoslavia) urmează să devină din 1972 *campionatul european alpin pentru juniori.* Pentru aceasta este nevoie ca propunerea să fie adoptată de viitorul congres F.I.S.

● **CONSILIUL F.I.S.** a aprobat, în mod experimental, ca plecarea să se dea simultan concurenților în proba de 50 km fond din cadrul „Jocurilor Salpäusselka", care vor avea loc în iarna 1971 la Lahti (Finlanda). **Fără îndoială că această plecare în bloc va face mult mai interesantă întrecerea și nu este exclus să o vedem adoptată — în viitor — pentru toate cursele de 50 km.**

Rubrică redactată de Gh. EPURAN

Influențează-mă, dragă!

TELE ECHIPA

Fiindcă din punct de vedere telegenic — care, după cum se știe, nu e criteriul suprem al vieții — handbalul în 7 nu poate fi altceva (vorba lui Chirilă) decît un joc la două porți între care se poate întinde o minunată masă tovărășească pe care nimeni nu o va conturba, fiindcă boxul de la Miskolc a fost cum a fost și telegenic tot nu ai ce spune — să ne întoarcem tot la vulcanul nostru zilnic și să evoc telefonul de duminică la prînz, în pauza ploieșteană, cu care m-a alertat unul dintre cei mai competenți și mai simpatici telemicrobiști ai Capitalei, strigîndu-mi în receptor de-mi zbîrnîiau urechile:

— Dom'le de ce n-au dat reluare la faza cu Constantinescu și Dridea?

La care eu i-am răspuns așa cum m-am priceput:

— De ce s-o fi dat?

— Păi era fază controversată!...

— Și ce dacă era controversată? Nu te-ai obișnuit, după atîtea luni, să tragi singur concluziile?

Omul nu prea avea chef să rîdă, eu — ca de obicei — da. Nu vi se pare, la urma urmei, plină de tot hazul această formulă foarte la modă în toate transmisiile crainicilor noștri, indiferent cît de mare le e talentul? „Vă lăsăm să trageți d-voastră concluziile"... „Nu știm care e părerea d-voastră, dar vă lăsăm să trageți singuri...", „bîr-bîr, mîr-mîr, cîr-cîr, în sfîrșit credem că e mai bine să hotărîți singuri cine are dreptate"... — toate aceste fraze fac parte la ora actuală din arsenalul oricărui telereporter sportiv care se respectă.

Din punct de vedere istoric și de drept — cum scria-n biblia aceea numită „O scrisoare pierdută" — fraza a apărut prima oară și a fost brevetată de Țopescu, omul pe care mulți vor să arunce toate telepăcatele și nici o telecalitate. El a spus-o frumos și la locul ei o dată, de două ori — după aceea, avînd succes probabil, a mai spus-o de patru, opt, șaisprezece ori și progresia geometrică a devenit curată epidemie. Ea e azi un șablon. Se potrivește sau nu, fraza îți cade în cap în orice transmisie. Nici nu mai îmi dau seama dacă se potrivește sau nu — pur și simplu o urăsc, ca pe orice șablon.

Aparent, ea invită **la democrație și ar vrea să stimuleze gîndirea creatoare** a telespectatorului. Adică eu, crainic, am opinia mea, personalitatea mea, dar, nu mă încăpățînez a-mi impune optica. Dumneata, din fotoliu, ai capul dumitale, personalitatea dumitale, gîndește-te singur, trage singur concluziile, eu nu vreau să te influențez. Ai, ca și mine, imaginea în față, să fii sănătos, fiecare cu ideile lui, de ce să ne supărăm? Mai bine să ne întîlnim mîine la „Cireșica", nu? Bine, mă întorc și zic, să ne întîlnim mîine unde vrei, dar de ce nu vrei să mă influențezi, dragă? De ce nu ții morțiș la opinia d-tale, bună-rea, e opinia d-tale de crainic — influențează-mă, meseria d-tale e să mă influențezi cu opiniile d-tale, nu? Nu, că te-ai supăra, te-ai enerva... Și ce dacă m-aș enerva? Enervîndu-te, ai pune mîna pe stilou, ai da cu pietre, ți-ai sări din pantofii de casă și nu-mi convine. Nu-mi convine să fiu înjurat, țin la bunul meu renume mai mult decît la opinia mea — și atunci prefer să nu-mi fac meseria, aceea de a te influența cu opiniile mele, decît să fiu luat în furci. Și iată cum formula aceasta aparent democratică ascunde de fapt o prudență, o teamă a crainicului față de public. Din teamă, el devine lingușitor față de noi, evaziv cu el însuși, echivoc, și mai ales cenușiu, fără haz, leneș. Cu formula magică în cap, el nu mai inventează nimic — și chiar cînd lucrurile sînt clare ca lumina zilei, el tot la „trageți singur concluziile" rămîne, convins că l-a apucat pe dumnezeu de picior. Dar, ca să fim sinceri, nici noi nu ne dezvoltăm inteligența și alte calități spirituale — sub semnul acestei galeșe chemări. Căci nimic bun nu poate ieși din frica de a trage concluzii ferme și personale, fie doar la un fault în careu...

BELPHEGOR

— BASCHET —

Cum este aplicată Hotărîrea cu privire la îmbunătățirea activității?

TG. MUREȘ TINDE SĂ REÎNVIE TRADIȚIA!

Cu mult interes am reținut constatările făcute de tov. Stelian Barcan, membru al Biroului F.R. Baschet, care a controlat modul cum este aplicată Hotărîrea C.N.E.F.S. cu privire la îmbunătățirea activității la baschet în orașul Tg. Mureș. Ne-am informat în mod deosebit, deoarece Tg. Mureș este centrul care, cu ani în urmă, se situa printre fruntașe în țara noastră prin cifra mare a practicanților, valoarea lor și numărul selecționaților în reprezentativele țării (Füllöp, Elek, Marosi, Ferencz, Deac, Kadar, Zoizon, Fodor, Aranka Zöldi, Ilona Borbandi, regretata Ecaterina Hatazi ș.a.) iar în ultima vreme se zbate în anonimat, singura Suzana Szabados fiind produsul mureșean de valoare națională.

Prima întrebare adresată tov. Stelian Barcan s-a referit la preocuparea C.J.E.F.S., a clubului Mureșului și a asociațiilor sportive locale pentru readucerea baschetului din Tg. Mureș în „plutonul" fruntaș.

— **Atît la C.J.E.F.S. cît și la echipele controlate (Mureșul, Voința, Liceul nr. 2 și Școala sportivă),** ne-a declarat interlocutorul nostru, **am remarcat o vie activitate la antrenamente și mult interes pentru selecționarea și promovarea elementelor cu talie înaltă. De altfel C.J.E.F.S., prin comisia locală, a analizat, împreună cu Inspectoratul școlar județean, activitatea depusă în secțiile de baschet ale școlilor sportive, liceului cu program de educație fizică, clubului Mureșul și asociațiilor sportive, trăgînd concluziile necesare și luînd măsurile de rigoare. Printre măsuri menționez organizarea în județul Mureș a unui campionat de calificare pentru juniori și școlari, la care iau parte 12 echipe de băieți și 9 de fete din toate localitățile mai mari de pe cuprinsul județului. În același scop, dar și pentru asigurarea unei activități formațiilor divizionare B, se preconizează organizarea unui turneu dotat cu „Cupa 30 Decembrie" la care să participe 8 echipe.**

— Cunoaștem că la Tg. Mureș există o singură sală — I.M.F. — capabilă să găzduiască meciurile oficiale și antrenamentele divizionarelor A, B, școlare și de juniori. În aceste condiții, au putut fi respectate prevederile Hotărîrii cu privire la numărul antrenamentelor?

— **Deși C.J.E.F.S. a luat măsuri pentru compartimentarea sălii I.M.F., astfel încît să fie amenajate două terenuri, multitudinea echipelor de baschet, volei și handbal nu permite nici acum desfășurarea normală a antrenamentelor, ca număr și ca durată. Ca urmare, fetele de la Mureșul efectuează doar patru antrenamente pe săptămînă, cu durată de cîte 90 de minute, iar băieții de la Comerțul și de la Voința fac cîte trei antrenamente, dintre care unul în aer liber. Sînt, însă, condiții obiective care, deocamdată nu își găsesc rezolvarea. Am remarcat, în schimb, că lecțiile de pregătire au o intensitate ridicată, iar jucătorii și jucătoarele manifestă seriozitate deplină în timpul antrenamentelor.**

Mulțumindu-i tov. Stelian Barcan pentru amabilitatea cu care ne-a relatat cele constatate la Tg. Mureș, ne exprimăm speranța că eforturile depuse de localnici se vor face cît mai curînd simțite, mai cu seamă că ele se bucură și de sprijinul direct al unor foști internaționali, actualmente antrenori sau profesori de educație fizică cu specializarea baschet.

D. STANCULESCU

— VOLEI —

POLITEHNICA GALAȚI A ÎNVINS I.E.F.S. DUPĂ UN MECI DRAMATIC

Ieri s-au diputat jocurile etapei a 6-a, intermediară, la volei (masculin). Iată relatările asupra desfășurării partidelor.

După cum se bănuia, meciul cel mai important s-a disputat în Giulești, între formațiile studențești I.E.F.S. și Politehnica Galați, aflate în plutonul fruntaș al diviziei. Meciul, desfășurat pe parcursul a cinci seturi (135 de minute) a dat loc unei lupte aprige, adesea dramatice, a cărei notă de echilibru a fost rareori zdruncinată.

Bucureștenii, mai curajoși ca de obicei și cu mai multă stăpînire de sine, au început jocul cu elan, obligîndu-și adversarii să încerce evitarea blocajului lor înalt și agresiv și să expedieze cîteva mingi afară: 6—1, 7—2. În continuare înșiși jucătorii lui Șt. Stroe comit cîteva iregularități (atingeri de fileu, depășiri) și permit gălățenilor să echilibreze situația pe tabela de marcaj. Jocul începe să devină din ce în ce mai frumos, se recuperează multe meciuri puternice în linia a doua, se face risipă de energie și de o parte și de alta. Echipele merg alături (10—10, 11—11, 12—12, 13—13, 14—14), dar bucureștenii reușesc victoria în prelungiri, profitînd de două neatenții ale adversarilor: 16—14 pentru I.E.F.S.

În setul următor, oaspeții intră mai deciși și, avînd o mai bună organizare a jocului și doi trăgători excelenți (Udișteanu și Dumitrescu), recuperează cu regularitate atacurile I.E.F.S.-ului și punctează decisiv, detașîndu-se (6—0, 8—1, 13—5). I.E.S.F. revine, apropiindu-se la 3 puncte, dar nu mai rezistă finalului... și 1—1 la seturi. Deși lupta pare egală, în setul trei gălățenii conduc, de asemenea, grație coerenței mai mari pe care o conferă în joc cei doi ridicători ai săi, Stere și Popa: 3—0, 11—2, 13—3. Aceeași revenire a gazdelor, care-i găsește însă epuizați spre final și Politehnica ia conducerea, cu 2—1. Cel mai echilibrat set a fost al patrulea în care au abundat fazele prelungite, spectaculoase și răsplătite pe bună dreptate cu ovații de public. Finalul este dramatic, ambele echipe avînd posibilitatea de mai multe ori să cîștige. Pînă la urmă, la serviciul bucureștenilor mingea sare din primire în tavan, apoi Dumitrescu atacă afară și 18—16 pentru I.E.F.S., care restabilește egalitatea la seturi 2—2.

În setul decisiv, gălățenii joacă mai atent, menținînd mereu avantaj pe tabela de marcaj deși replica adversarilor este în continuare excelentă. **Superioritatea la blocaj și în atac le aduce oaspeților victoria în set. Așadar, Politehnica — I.E.F.S. 3—2** (—14, 10, 7 — 16, 10).

Au arbitrat bine Mircea Albuț și Em. Costoiu.

Aurelian BREBEANU

STEAUA — POLITEHNICA TIMIȘOARA *3—0 (8, 3, 6).* Deși se părea că timișorenii vor reuși să zmulgă campionilor cel puțin un set, intențiile lor nu s-au realizat. Steaua a încheiat și această întîlnire cu brio, fiind singura formație care nu a cedat pînă acum nici un set. Studenții timișoreni au opus o slabă rezistență, astfel că bucureștenii au putut să-și etaleze întreaga gamă de procedee și de combinații la fileu. Din evoluția timișorenilor, am reținut doar prima parte a seturilor 1 și 3, cînd au reușit să păstreze echilibrul pe tabela de marcaj datorită încălzirii mai grele (în primul) sau a deconectării totale (în al treilea) a steliștilor. În rest nimic. Au arbitrat foarte bine N. Beciu și M. Oancea. *(EM. F.)*

RAPID — TRACTORUL BRAȘOV 3—0 (7, 12, 5). În fața unei echipe care nu a opus rezistență decît în setul doi, rapidiștii s-au impus net. Partida a fost de valoare tehnică medie. Remarcați: Cătălin, Paraschivescu (R), Fieraru și Pop (T.) Au arbitrat bine Gh. Ionescu și N. Ionescu. *(I. G.)*

În celelalte întîlniri: Dinamo—Petrolul 3—0 (8, 2, 6), „U" Cluj—Explorări B. Mare 3—1 (6, 8, —6, 10) și Viitorul Bacău—Unirea Tricolor Brăila 3—2 (—8, 9, —13, 6, 14).

— BOX —

PE CINE NE PUTEM BIZUI?

Pentru că am admis că formula experimentală de anul acesta a finalelor campionatelor naționale de box are avantajul de a ne trece prin față o mare masă de combatanți (cu toate dezavantajele inerente), a venit momentul să creionăm situația în mare la fiecare categorie de greutate, nivelul fiecărei categorii și fondul de bază de care dispune.

Jumătatea inferioară a ierarhiei categoriilor ne dă, de la prima privire mai multe satisfacții decît grupa categoriilor mari. Situația aceasta nu face decît să confirme o realitate biologică și o tradiție, potrivit cărora au strălucit întotdeauna boxerii români din categoriile mici, cei mai ușori la cîntar, dar mai rapizi și mai agili.

Dintre acestea, **cea mai solid populată** — din păcate nu și cu raze de perspectivă — **ni se pare categoria pană,** dominată de băieți de valoare apropiată, nu lipsiți de tehnică, dar mai ales foarte combativi **(Nedelcea, Amăzăroaie, Stanef, Buzuliuc, Giju). Bine dotată e și categoria ușorilor,** stăpînită de excelentul cvartet dinamovist format din **Cuțov, Dobrescu, A. Vasile și Păpălău,** cărora le putem adăuga pe talentatul cooperator bucureștean **Augustin Iacob.** Din păcate, instabilitatea în greutate a lui Păpălău nu permite aprecierea sa cu certitudine în limitele unei anumite categorii.

Suficiente garanții de valoare prezintă și cea mai mică dintre categorii (semimuscă), deși aci predomină vechi și încercați combatanți **(Mihai, Ganea, Lumezeanu, Drăgan).** Din fericire, ei sînt flancați de două speranțe: timișoreanul **N. Iovănescu** și **Șt. Receanu** din Tg. Mureș. **„Cocoșii" au și ei doi excelenți fruntași (Dumitrescu și Pometcu),** cu virtuți atît de deosebite încît tare ne-ar fi plăcut un prototip de simbioză între ei. Fără a fi strălucite, dublurile lor **(Moraru și Grigore)** sînt de nădejde. **Pentru a socoti musca o categorie bună, nu e suficient să-i amintim pe absentul Ciucă și pe campionul Gruiescu; ar trebui mai** curînd să facem apel la pepiniera care aci s-a dovedit cea mai fructuoasă: **Ivan** (căruia îi lipsește viteza necesară la această categorie) și excelenții **Marian Popescu** și **Tudor Chirilă,** dacă se vor putea menține în categorie.

Ciudată este situația la categoria părăsită de Cuțov (semiușoară) și lăsată pe mîinile bune ale constănțeanului Iliescu. Aci se întîlnesc multe nume cu rezonanță **(Gorea, Mageri, Hoduț, Simion, Pușcaș) și totuși nu avem garanția unei valori statornice. Aproape la fel se întîmplă lucrurile la categoria semimijlocie,** în care **Silberman** se detașează net, lăsînt în urmă multe nume, numai nume, **(Ene, Hodoșan, Popa, Mihai, Majai, Ghiță).**

Fără a avea un șef de promoție, doar aparent consolidată se arată **categoria mijlocie-mică.** Trei duri **(Covaci, Tudor, D. Mihalcea)** și trei subtili **(Görffy, Constantinescu, Călin),** nu reușesc să ne liniștească. Poate și pentru că cel mai talentat (Görffy) nu a confirmat (din vină proprie) ceea ce părea a promite. **Sprijinită numai pe Stump și Năstac, categoria mijlocie e descoperită. Ultimele două categorii,** așijderea. Nu se poate conta la infinit pe posibilitățile lui **Monea** (cu speranța **But**), nici pe cele ale lui **Alexe** (cu outsiderul **Dascălu**).

Cineva ar trebui să aibă răbdarea de a constitui din aceste nume o echipă națională, pentru a vedea că sarcina e destul de dificilă.

Victor BANCIULESCU

Editura „Stadion" la salonul național al cărții

S-a deschis, la București, Salonul național al cărții 1970, expoziție a realizărilor editurilor românești în anul în curs. Expun 17 edituri, între care și „Stadion" — al cărui stand este surprins în imagine — editură prin intermediul căreia cititorii așează în bibliotecă cărți inspirate din lumea, colorată, a mingilor, salturilor, alergărilor...

— Popice —

ÎN CAMPIONATUL DIVIZIEI A

Aseară s-a disputat etapa a VII-a a campionatului feminin, divizia A, în care s-au obținut următoarele rezultate:

Rapid București — Laromet București 2 380—2 224 p d.

Hidromecanica Brașov — Voința Tg. Mureș 2 499—2540 p d (derbyul etapei).

C.S.M. Reșița — Voința Constanța 2 508—2 265 p d.

Petrolul Ploiești — Cetatea Giurgiu 2 256—2 041 p d

Dermagant Tr. Mureș — Voința Cluj 2 243—2189 p d.

U. T. Arad—Voința București 2 164—2 117 p.d.

— Lupte —

SPORTIVI ROMÂNI LA TURNEUL „WLADISLAW PITLASINSKI"

Tradiționalul turneu internațional de lupte greco-romane „WLADISLAW PITLASINSKI" reunește la ediția din acest an, la Varșovia, sportivi din Bulgaria, Belgia, U.R.S.S., R. D. Germană, România, Iran, Suedia, Finlanda, Ungaria, Cehoslovacia și Polonia. Întrecerile se vor desfășura vineri, sîmbătă și duminică. Din țara noastră vor pleca joi dimineață luptătorii **Marin Dumitru** (cat. 52 kg), **Ion Păun** (cat. 57 kg), **Eugen Hupcă** și **Mihai Nicolae** (cat. 68 kg) și **Petre Stroe** (cat. 82 kg). Ei sînt însoțiți de antrenorul Tudor Blidaru și de arbitrul Ilie Marinescu.

INCANDESCENȚA SPORTULUI LA OȚELUL ROȘU

(Urmare din pag. 1)

vitații muncitorilor la acest eveniment. Prin aceasta, tradiția, trecutul glorios s-au legat de prezentul nu mai puțin plin de realizări. Fotbalul, se înțelege, este și acum, ca și în 1920, „pîinea" cu care se hrănesc muncitorii de la „Metalul". Echipa (antrenor Ovidiu Arieșan) activează, deocamdată, în campionatul județean și ocupă primul loc în clasament. Dar pretențiile celor „11" țintesc către divizia C, ale cărei porți le asaltează de cîțiva ani. Acum — după cum ne spunea Radu Zeno, secretarul asociației sportive — ei se află mai aproape ca oricînd de reușită. Sportul de aici și-a extins, însă, aria și la handbal și volei (băieți), box, popice și tenis de masă.

Dar, cea mai mare realizare a asociației sportive „Metalul" o constituie atragerea către exercițiile fizice a unui număr de aproape 1 000 de muncitori ai uzinei. Pentru ei există întocmai un calendar defalcat pe sporturi de toamnă, primăvară și vară. Între toate secțiile se organizează întreceri de volei, popice, handbal, fotbal, atletism, schi și săniuțe. Carol Rudei, Mircea Florescu, Jan Piess, Vasile Doba, Petru Pătrașcu — sînt numai cîțiva dintre sportivii fruntași ai uzinei.

COPIII CONTINUĂ TRADIȚIA PĂRINȚILOR

Cînd ne referim la copii îi avem în vedere, se înțelege, pe aceia care frecventează școlile din oraș. Tot așa cum îi învață matematica sau limba română, profesorii și-au făcut un crez din a-i iniția în tainele sportului. Iată-ne la Școala generală nr. 1. Profesoara Nastasia Margan, directoarea școlii ne este interlocutoare. Ne invită mai întîi să vizităm sala. Vrea să se laude? De ce nu, cînd are în curtea școlii o asemenea bijuterie! Construirea ei — aflăm de la directoare — este opera elevilor, a părinților acestora, a tuturor cadrelor didactice, a edililor orașului. Mihai Dumitrașcu, președintele Consiliului orășenesc pentru educație fizică și sport, prezent la discuție, ne mărturisea că fără sprijinul profesorilor din oraș nu ar fi reușit să se prezinte cu un asemenea bogat bilanț al activității sportive. Cadrele didactice Cornel Urechiatu, Gabriel Molnar, Alice Molnar, Mircea Busu, dar și mulți alții sînt inițiatorii amenajării terenurilor asfaltate (tenis, handbal, volei, baschet) de la Școala generală nr. 1, al complexelor de la Liceu, Școala generală nr. 2 și Școala profesională. La aceasta din urmă a luat, de curînd, ființă o secție de lupte cu 60 de sportivi (antrenor Gh. Țăpălagă, maestru al sportului) care au și început să se afirme.

DIN PASIUNE PENTRU SPORT...

Nu putem încheia scurta incursiune în mișcarea sportivă de la Oțelul Roșu mai înainte de a face cunoscute cel puțin, numele activiștilor voluntari care o susțin. Printre aceștia sînt profesorii amintiți mai sus — care după orele prestate la școală devin antrenori și îndrumători ai sportului de masă — cărora li se adaugă Radu Zeno, Virgil Tarla, Carol Caraban, Carol Hrudei, Mircea Florescu, Janoș Riteș, Petru Cîrlogea, Iorgovan Grozav și Ion Vlad. Dar dacă ar fi să-i amintim pe toți cei ce la Oțelul Roșu dovedesc pasiune pentru sport, lista ar deveni — evident — mult mai lungă.